

§ 12.

Det hidtil bestemte Naadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Vakance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Naadensaaret er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugen af Præstegaardsboligen med Have indtil den forffommende, mindst 3 Maaneder efter Vakancen indtræffende 1ste Mai eller 1ste Novbr., imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhuise samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturenes Underholdning, imod at besørge Eftermandens Befordring paa Embedsrejser samt udføre alle de forefaldende Markarbejder saavelsom de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalydelse, som Forpagteren maatte have at lægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsrejser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saamange Lovtebele, som der er forløbet Maaneder fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Lovtebele, som der er forløbet Maaneder fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. For Mellemtiden tilfalder Indtægten Statskassen. Straa og Gødning, som haves i Behold, naar Eftermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Vederlag. Udgifter til Saafæd og de Avlingen vedkommende Skatter og Afgifter, saavelsom den Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie eller Eftermanden for udførte Markarbejder, fradrages Udbyttet forinden dets Deling. Hvor Præstegaardsavlingen er bortforpagtet, deles Afgiften i Overensstemmelse med den anførte Regel.

Med Hensyn til Embedets andre Indtægter foregaar Delingen efter samme Grundsetning, saaledes at de, uden Hensyn til Forsaldsdagen, tilfalde Formanden eller hans Bo, forsaavidt de vedkomme Tidsrummet indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang har fundet Sted, at Eftermanden oppebærer de fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse løbende Indtægter, og at de for Mellemtiden løbende Indtægter tilfalde Statskassen. Tiendeaaret regnes fra 1ste Januar til 31te December. Hvad de øvrige her omhandlede Indtægter angaar, bliver det efter hver enkelt Indtægts Væffenhed at afgjøre, fra hvilket Tidspunkt den maa betragtes som løbende. De paa Embedet hvilende Byrder fordeles efter den her nævnte Regel.

Tvivilsmaal og Stridigheder angaaende Forstaaelsen og den nærmere Udførelse af de ovenfor givne Regler i de enkelte Tilfælde afgjøres, forsaavidt de ikke lade sig udjævne ved Proustens Mægling, i sidste Instants af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæffenet uden Rettergang.

§ 13.

Præsterne fritages for fremtidig at indløse deres Præstegaarde, idet Staten overtager Forpligtelsen i saa Henseende ved den første Ledighed i hvert Præstekald. Byggelaan, som maatte paahvile et Præsteembede ved dets Overgang til Lønning efter denne Lov (ligesom ogsaa fremtidige Beføstninger ved nye Bygningers Opførelse og ved Ombygninger), deles saaledes, at Staten overtager Halvdelen, medens Embedet forrenter og afdrager den anden Halvdel med 6 pCt. aarlig, hvoraf 4 pCt. beregnes som Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb og Resten som Afdrag.